

КОМАР

MOQUITO
the Ukrainian
humorous
journal

ЖУРНАЛ ГУМОРУ; САТИРИ-ВИХОДИТЬ 1го і 15го КОЖНОГО МІСЯЦЯ

РІК VIII. Ч. 5.

15 ГРУДНЯ, 1949

VOL. VIII. No 5.

СВЯТ - МИКОЛАЇВСЬКА НІЧ У БІЛОМУ ДОМІ

Чорт: Ось тобі від мене подарок.

A DREAM and REALITY

Devil: Here is an A-bomb for you.

ГАВ

ПОДАРОК

ПОТИС МОРОЗОМ ГОРДИЙ ГРУДЕНЬ,
МЕТУТЬ СНІГИ, ВСЕ ЗАМЕРЗАЄ,
ТА ВСЮДИ ТИХО, ЯК У БУДЕНЬ,
ХОЧ ЗАВТРА СВЯТО МИКОЛАЯ.

ВЕЗЕ ПОДАРКИ МІЖ ЗІРКАМИ
І ДО ЗЕМЛІ ВСЕ БЛИЖЧЕ, БЛИЖЧЕ.
ОСЬ, ВЖЕ УГОДНИК НАД ЛІСАМИ,
ВЖЕ НА СНІГУ, ВЖЕ ВІТЕР СВИЩЕ.

А В ПЕКЛІ, ХТОСЬ СЧИНИВ ГАРМИДЕР.
(ХОЛОДЯТЬ ЗАЛЮ ДЛЯ МІТІНГУ)
І ВЕРЕЩІТЬ ЧОРТЯЧИЙ ЛІДЕР:
"ХОДІТЬ НА МІТІНГ, КИНЬТЕ БІНГО!"

А НА МІТІНГУ ЙДУТЬ УХВАЛИ:
"ЗВІЛЬШИТИ СИЛУ ПРОПАГАНДИ!"
"ГУРРА!" УСІ ТУТ ЗАКРИЧАЛИ
ХОЧ НЕ БУЛО НА ЦЕ КОМАНДИ.

З КУТКА ДЕСЬ ВИЛІЗ ЧОРТІВ СИН
Й АТОМНУ БОМБУ МАВ НА НОСІ.
"ТИ ДЕ УКРАВ? АХ, СУКИН СИН!
І ДЕ ХОВАВ ТИ ЇЇ ДОСІ?!"

"ТА ЩО Ж, В КАНАДІ Я УКРАВ,
БО СУМНО СТАЛІНУ ВЕДЕТЬСЯ,
ВІН З РОДУ ІГРАШОК НЕ МАВ,
ХАЙ ТІШИТЬСЯ, ХАЙ РОЗІРВЕТЬСЯ.

— Таточку, скажи, в який спосіб ти одружився з мамусею?

— Бачиш, Валерцю, — звертається чоловік до жінки, — навіть дитина дивується!

Пані дому до "доместік": Маю надію, що погодимся. Я невибаглива.

"Доместік": Я це відразу подумала, як побачила пана.

— Красу я одержала по мамі, розум по батькові — каже одна приятелька другій.

— А, то твої батьки фатально дібралися.

ДУМКИ

Деякі жінки, щоб дійти до сорок років, потребують на те аж п'ятдесят.

— ** —

Кожна жінка хоче мати три стопи: дві малі до ходу і одну велику на життя.

— —

Жінка, що справила собі нову сукенку, вперше показується в ній чоловікові, якого любить, і жінці, яку ненавидить.

— ** —

Коли жінка старіється, має тоді одиноку потіху, що з нею старіються і її товаришки.

— —

— Ах, мамусю, ти мусиш побачити, який татко і Ганя смішні, коли в кухні роблять лимонаду.

— Так? Що ж вони роблять?

— Ганя тримає цитрину, а тато тисне Ганю.

— Подумай, Роман таки вжився з Іреною!

— А я думав, що це тільки флірт.

— Він теж так думав.

— Чи це правда, що ти позувала мистцеві Н. до образу "Змій і Царівна"?

— Так, правда.

— Цікаво, хто позував за царівну?

ПОПОКАТЕПЛЬ

Памфілій Платонович Калмукін мав сина, що вчився в московському технікумі. В літні канікули вертається синок на село, а батько розпитує:

— А що ти там навчився, Ваня?

— Ет, я багато навчився, я є тепер інженер хімії.

— Хімії, що це таке?

Ваня пояснює і побріхує.

— Я, папаша, і золото вмію робити!

— Що? Золото? Навчи мене, Ваня, як це робиться.

— Харашо, папаша! Приготуй великий казан, налий повно води, дай до неї дещо піску і так вари цілих 24 год.

— Тільки всього? — питає батько.

— Ні. Секрет полягає в тому, що ти, папаша мішаючи в казані, не смієш думати про Попокатебль.

— Попокатебль? Що це таке?

— Це така гора, що вибухає гарячою лавою, мов розтоплене оливо.

— Ну да. Не буду думати.

Памфілій Платонович приготував воду з піском і почав варити. Ваня пішов кудись погуляти. Вечором вертається і застає батька, що сидить зрезигновано біля печі.

— Ну, папаша, що нового?

— Ех, чорт би тебе побрав! — гукнув Памфілій. Я цілих п'ятдесят років прожив і не знав, що це таке Попокатебль, а тепер він мені з голови не сходить.

З ЛИСТОПАДОВОЇ АКАДЕМІЇ КУК'У

— Татусю, чому ця пані так махає руками і страшить тих, що на сцені?

— Вона не страшить, тільки диригує.

— Коли не страшить, то чому вони кричать?

Б. СВИРИД

СТАЛІНСЬКІ МУЧЕНИКИ

Бюлетень Верхдраммисткому рад. України повідомляє — як це подає наш спеціальний кореспондент із Києва — що в цьому зимовому сезоні міські і сільські театри в Україні гратимуть нову революційну драму “В боротьбі за радянську Канаду”, написану відомим канадійським драматургом т. Дядею Саша Тульським. Прем'єра цієї драми в київському театрі ім. Ватутіна закінчилася масовою демонстрацією глядачів проти канадійських капіталістів і їхніх прислужників дівіпівських фашистських скитальців, які знущаються над канадійськими провідниками українських трудящих мас.

Театральний критик Іван Сталінович Підлабузненко в своїй оцінці драми в столичній пресі, підкреслює її превисоку вартість як правдивого інформатора радянського суспільства про капіталістичний терорстичний режим у буржуазній Канаді і поручає переложити її на всі мови радянських народів. Автора рекомендує нагородити орденом “Красного знамени”

Всі театри і драмгуртки повинні відограти цю драму. Вона жахлива, але правдива, бо автор подає дійсні образи з боротьби наших канадійських друзів за радянську Канаду, — підкреслює тов. Підлабузненко.

Другий знатний критик Ішка Каганович Лжівой підкреслює шекспірівський стиль Дяді Саша Тульського. Але в нього, каже він, не лише пролог, який він закінчує героїськими словами “Батьку Сталіне, ми, що призначені на загибель за радянську Канаду, відаємо тобі салют!” Він теж один із головних героїв драми, крім Чардаша, Вкравчука і Червонецького. Його слово живе і могутнє, а дія пориваюча, революційна, хоч схоплена з реального щоденного життя трудящих у капіталістичному пеклі в Канаді. Вершком драми є незабутня сцена, як на віче відомого оборонця трудящих Вкравчука вривається розбещена, здичавіла товпа зрадників нашої радянської вітчизни, дівіпівські фашистські звірюки з дрючками, ножаками і нагайками. Вона з ревом “ось тобі Сталін!” кидається насамперед на Вкравчука і тягже до крові побиває. Він паде під їхніми ударами, як підрізаний дуб, але дівіпівські дикуни не можуть заглушити його революційного викри-

ку: “Хай живе Сталін!” Потім вони збивають з ніг Чардаша і Червонецького, топчуть своїми тяжкими, брудними чоботищами і з дикою насолодою обкладають їх дрючками і шпигають ножами. А капіталістичні поліцїсти прикладами винтовок і наганів товчуть по головах зібраних трудящих. Останній потрясаючий момент: важко скатованих — Вкравчука, Чардаша і Червонецького — дівіпівські бандити передають в руки поліції, а та воліче їх у тюрму. Жахлива сцена, як ти свідомий того, що вона правдива та що ті герої-мученики за рай трудящих у Канаді — це тепер живучі люди (а може вже згинули в тюрмі) — провідники трудящих. На особливе признание всіх радянських народів заслугоує доблесний герой канадійської більшовицької революції, автор цієї славної драми т. Дядя Саша Тульський. Він, як правдивий літописець, в часі бандитського нападу дівіпівських звірюк, укритися за кулісами сцени, щоб — як сам вазначає в своїому епілогові — міг остатись у живих і передати трудящим Рад. Союзу і по всьому світові цю правдиву подію з героїської революційної боротьби канадійського пролетаріату за радянську Канаду.

(РЕПОРТАЖ НАШОГО СПЕЦІАЛЬНОГО КОРЕСПОНДЕНТА)

Кремезний ангел із заткнутим за вухом вічним пером критично оглядає мене крізь золоті окуляри:

— Документ звільнення з табору на Йосафатовій долині у вас є?

— Я ще живий і на постійне перебування покищо сюди не збираюся.

Ангел схопився з-за бюрка:

— Живий?! Як же ви ухитрилися живим до неба пролізти?

— Я журналіст.

— Ага, тепер мені ясно. Дуже радий з вами познайомитися, я теж колишній журналіст. Сідайте, колего. Будь ласка. Вино чи лікер?

— Самогон, якщо ваша ласка.

— Ах, ви ДП.

— Колишній. Тепер у Канаді.

Він поставив біля мене пляшку самогону і ввічливо підсунув коробку черстерфідлів.

— "Новий Шлях", "Український Голос", "Томін України", "Наш Вік"?

— Ні, "Комар", — відповідаю, пробуючи самогон (міцненький первачок, градусів 70 найменше).

— О, дуже приємно. Тільки ж... слухайте, пане колего, я сподіваюся, що моя карикатура в "Комарі" не тее... не появиться, що?

— Та що ви? Де ж би я смів так чорно віддячитися за вашу гостинність? — обурююся щиро, допиваючи склянку (ну й самогончик, просто розкіш!

Ангел-журналіст продовжував:

— Я тут у небі теж трохи по своїй професії працюю. За старою звичкою, так би мовити. Редагую для українських праведників і угодників невеличкий тижневик — "Небесна консолідація" В останніх числах ішов цикл моїх

статей п. н. "За чи проти допущення українських скитальців-інтелектуалістів до раю?" Читали, може?

Я засовався на стільці і промимрив щось невиразне.

— Правда, я забув, що ви журналіст, тож нічого крім власних статей не читаєте. Отож "Небесна консолідація" це незалежний, конструктивно-творчий орган політичної думки, на понадпартійній базі...

— Іде добре?

— Помаленьку. Тираж покищо три мільярди примірників. Конкуренція, бачте, сильна. Як знаєте, кожному журналістові належить по смерті місце в небі, ну, і кожен тут зараз же нову газету починає видавати. А ще тепер там у вас на скитальщині чимало органів упокоїлося — "Консолідаційна Трибуна", "Консолідаційний Промінь", "Консолідаційна Неділя" і ін. — і всі вони тут відновили свою видавничу діяльність. А полеміку вже завели — один жах!

— Про що ж іде полеміка?

— Дивне питання. А у вас на землі за що редактори жеруться? За консолідацію.

— Таж кожен з них нібито хоче консолідації?

— Так, але такої, щоб усі довкола нього консолідувалися.

— А я думаю, що хоч на тім світі вони помудріють, — зідхнув я важко і з журби випив третю склянку самогону.

— Нічого подібного. Адже горбатого і могила не виправить!

— (Тут ми перевели довшу дискусію про українську політику, але ця тема до "Комара" не надається — сумна дуже).

Врешті прийшов час з'ясувати ціль моїх відвідин:

— У зв'язку з надходячим Днем Св. Миколая, я хотів би подати читачам "Комара" відомості про те, які дарунки ви тут у небі приготуєте. Тому прошу вас про декілька інформацій у цій справі і...

— Але це має бути несподіванка! Якже можна виявляти тайну? Адже у вас у Канаді і ЗДА несподіванки дуже модні, правда?

— Так, але в нас той, кому влаштувують несподіванку, вже заздалегідь знає, які подарунки він одержить на цій несподіванці. Не зривайте закрі-

пленої серед нашого громадянства традиції, прошу вас.

— Хай буде по-вашому.

Він натиснув кнопку телевізійного апарату й на екрані появилася картина величезної галі, де гурт ангелів підготовляє експедицію Свят-миколаївських подарунків. Ангел-журналіст дав мені пояснення:

— Ось там у самім куточку відділ української еміграції. Під лавкою лежать уже приготовані дарунки для українських політичних партій.

— Що це за шкіряні мішки? — цікавився я.

— Це дарунок для УНДС (Український Національний Демократичний Союз): старе вино в нових міхах. Поруч них жарений ендик, начиняний

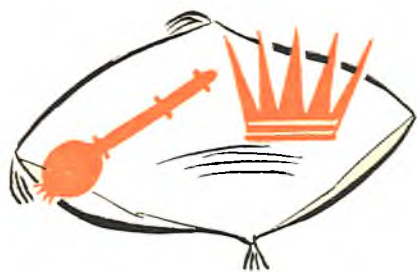

левиним молоком і горілкою. Він при-

значений для УРДП (Українська Революційна Демократична Партія).ОУН(м)

і ОУН(б) одержать підручник трагікомедії "Де два б'ються, там третій користає". Для СГД (Союз Гетьманців

Державників) приготовано проект закону про діничний гетьманат в Україні, а для наших соціалістів оце люксусове видання "Капіталу" Маркса з післясловом І. Майстренка.

— А що одержать українські установи в Канаді?

— Комплет грамофонових пластинок з програми святочного концерту, що відбудеться в Вінніпегу з нагоди Конгресу КУК.

— Чи ви можете мені подати точни цієї програми?

— Дуже радо. Ось вони:

1. "Доволі мук, руйни і незгоди" — рецитація екзекутивного директора КУК.

2. "Де згода в семействі" — пародія у виконанні складових організацій КУК.

3. "Проти імперіялістично-інфільтраційних інклинацій НТШ на терені Канади" — святочна доповідь представника УВАН.

4. "Проти ексклюзивно-екстериторіальних узурпацій УВАН на терені Канади" — святочна доповідь представника НТШ.

5. "Задзвенімо разом, браття!" — симфонічна оркестра УНО і Братніх Організацій під диригуванням д-ра М. Аценка.

6. "Коли розлучаються двое" — дует у виконанні Союзу Українців Са-

мостійників Братства Українців Канадіків.

7. "Бо, війна війною, гайта вйо!..." — хор Союзу Українських Канадійських Ветеранів.

І остання, блискуче відокремлена точка програми:

8. "Ой, одна я, одна, як билинька в полі" — сольоспів Ліги Визволення України (у тонації Б-дур).

— Чи передбачаються якісь дарунки для наших установ у ЗДА?

— Розуміється. Український Конгресовий Комітет одержить брошуру-інструкцію "Як організувати конгрес", "Український Народний Союз" рибальську сітку для ловлі новопрйбулої рибки, а "Провидіння" чек на 100,000 передплат для нового щоденника і "много" табаки для одного члена редакції.

Про "Комара" ми теж не забули. Він дістане гарний і практичний дарунок.

— А що саме?

— Сквороду, щоб старі дотепи підгрівати.

А тепер подивіться, які дарунки приготує своїм майбутнім "рентникам" пекло.

Він знову натиснув якусь кнопку і на екрані появилися три мідяні казани.

У двох з них шкварчили в гарячій смолі Мусоліні і Гітлер, а третій був ще порожній. Біля нього увихався цілий цех чортів, ще щось поправляючи. З гучномовця линув стукіт чортячих молотків і скрегіт диктаторських зубів.

— Не журіться, вже скоро побачитеся із вашим старим побратимом Сталіном, — потішав Гітлера старий добрячий чорт, підливаючи йому в казан смоли.

— Еге ж, незабаром уся трійка буде в комплеті, — засміявся хтось з гурту.

Знечев'я біля них вигулькнув молоденький чортик з мішком на плечах.

— Що приніс? — гукнув йому старий чорт.

— Дарунки для українських комуністів у Канаді і ЗДА.

— Сип сюди!

Чортик витрусив з мішка два брудні патинки.

— Що це таке? — загомонила здивована чортяча братія.

— Автентичні патинки Сталіна. Це для редакторів комуністичних газет. "Українське Життя" і "Українські Щоденні Вісті", щоб мали що лизати.

— Ех, ти пацан! — похитав докірливо головою старий чорт. — А про Шатувльського з вінніпезького "Українського Слова" забув? Що ж він лизатиме, як ти патинки тамтим даси?

— Не ображуйте дядю Шатувльського! Він заслужений комуніст і має в Сталіна доступ до вищих місць, як патинки.

Цилип Тилип.

Артист аматорського гуртка до свого приятеля:

— Знаєш, як виступаю на сцені, то так переймаюся, що публіка попросту зникає мені з очей.

— Зовсім їй не дивуюся.

— Чому ти думаєш, Олю, що Петро закоханий в тебе?

— Бачиш, треба тобі бачити, як він на мене дивиться, коли бачить, що я не бачу, як він на мене дивиться.

Муньо хоче купити в аптеці щось проти молів. Аптекарь поручає нафталінові кульки. Муньо купує кілька штук.

На другий день купує ще п'ятдесят.

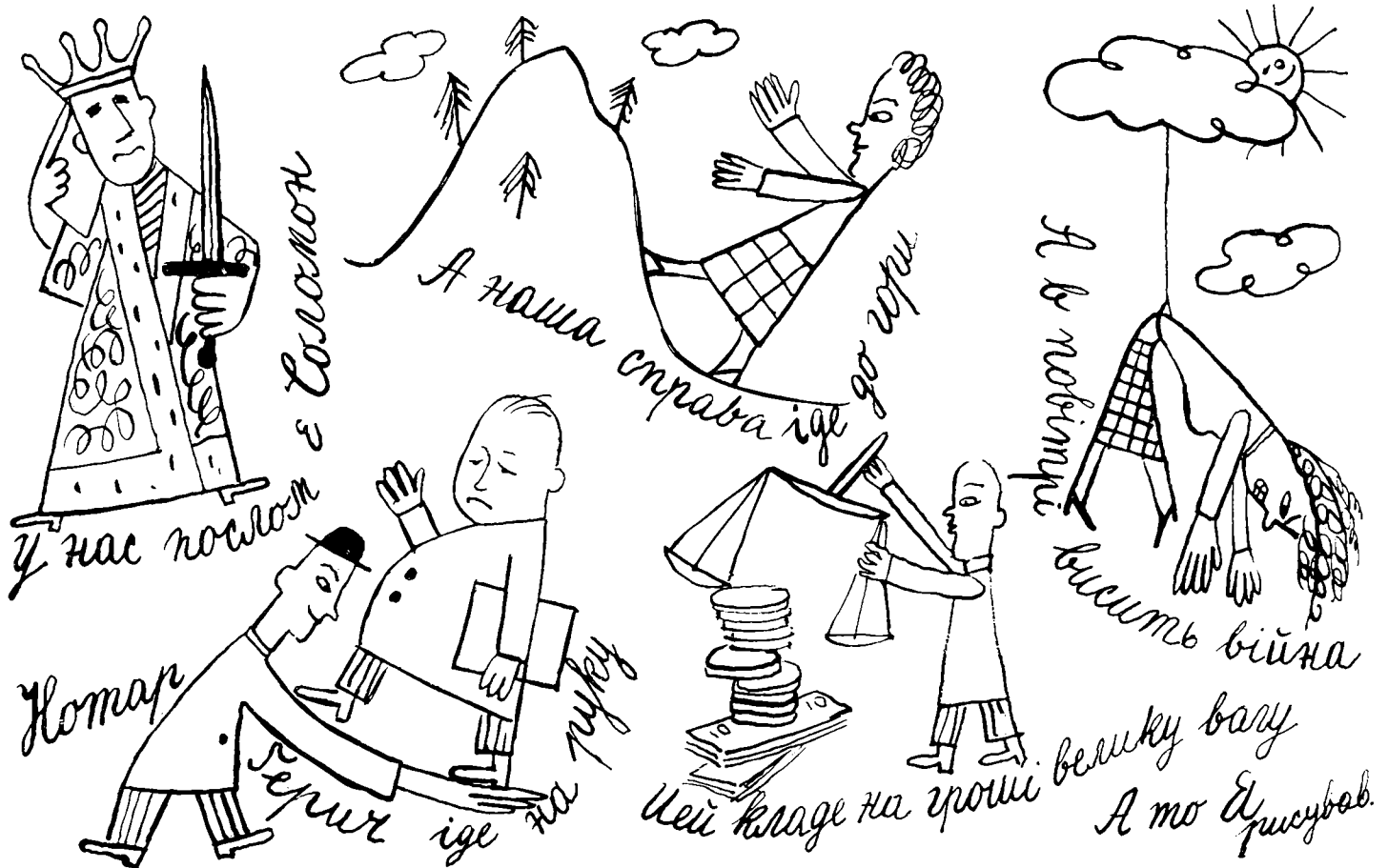
На третій день купує ще сто.

На четвертий день жадає двісті.

— Навіщо вам стільки? — питає аптекарь.

— А хіба ви думаєте, що то так легко поцілити моля такою маленькою кулькою?

3 РИСУНКІВ МАЛОГО ІВАСЯ.

Зустрічаються два музики.

— Ти постарівся, друже! Як тобі ведеться?

— "А дур"

— Як це розуміти?

— Нормально, три хрестики: жінка і дві доньки.

З ЖИТТЯ БОЖЕВІЛЬНИХ

Діється це в заведенні для божевільних.

На високій драбині, на найвищому щаблі, стоїть маляр і малює стелю.

Нараз підбігає умово хворий.

— Гей! Пане майстер! Тримайтеся міцно пензля, бо я забираю драбину.

МІЩУХИ

— Підемо нині на суніці?
— Добре! Я так люблю лазити по деревах.

— Скільки регуляторів має ваше радіо?

— Три. Жінка, син і донька.

— Які жінки є найвірніші?

— Білявки?

— Ні.

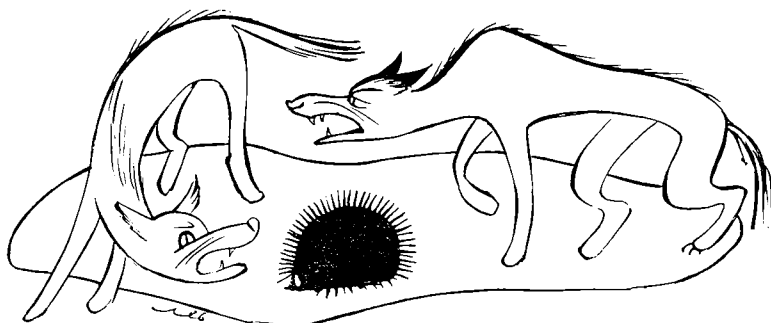
— Чорняві?

— Ні.

— А які?

— Сиві.

Від довшого часу, вся комуністична преса в Канаді гостро нападає на відомого українського діяча, о. Іжника.

— З'їв би його живцем, коли б не колов у морду.

Старша вчителька до учня: Який це буде час, як скажу: "я була люблена"?

Учень: Безповоротно втрачений.

Учитель зустрічає свого давнього учня.

— Чи ваш брат виїхав до Сідней?

— Я так думав, але вчора дістав від нього листа з Аргентини.

— О, він був завжди слабим учнем в географії.

ТЕЛЕГРАМА ВІД ЖІНКИ

Приїдь четвер стоп або я приїду стоп не приїжджай стоп гроші скоро стоп. Вибач за ці всі скорочення, а це все роблю з причини ошаджування грошей на телеграмах.

Твоя Нуся.

Старшина: Стрілець Бабула, скільки є родів терену?

Стрілець: Два, зелений і чорний.

Старшина: Як же ж це?

Стрілець: Весною як відцвіте, то зелений, а як доспіє, тоді має овоч чорний.

— Знаєш, Данко два рази женився і оба рази нещасливо...

— Так? Чому?

— Перша жінка покинула його, а друга ні.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ

П. І. В. Кіченер. Дякуємо, дещо містимо. Просимо не забувати про "Комара".

П. В. Безкоровайний. Прошу подати свою адресу.

П. І. Р. Жарти і гумореска, які Ви прислали, мають таку бороду, що ніяк не можемо помістити.

П. К. П. Вінніпег. Пишіть виразніше. Не можемо прочитати.

— Як це? Ціла ваша рідня хворіє на зуби?

— Так, Івасик дістає перші зуби, Маруся другі, а моя жінка треті.

— Що робить ваш вуйко?

— Нічого.

— Адже, мусить щось робити, щоб жити.

— Так, він робить, але його ще дотепер не зловили.

Вона: Я мушу тобі щось сказати... Незабаром буде нас троє.

Він: Ох, серденько-Ірочко, невже ж це правда?

Вона: Так Петрусю, тато і мама розводяться і до нас приїде мама.

З КАРИКАТУР НАШИХ ЧИТАЧІВ

Рис. І. Яців.

Шрапнелі рвуться над Сталіном

Кава це дивний напиток.

Спочатку палять її, щоб була чорна, потім доливають молока, щоб була біла, мішають з цикорією, щоб була гірка і додають цукру, щоб осолодити. Вкінці запарюють, щоб була гаряча, а потім дують, щоб охолодити.

— Моя мама була колись великою красунею.

— Ти, значить, подібна до батька.

Покупець: Чи маєте щось проти сивого волосся?

Купець: Нічого. Маю найбільшу пошану.

— Мамусю, — питає Лесик — чи поліційною собакою може бути і така, що вже раз уквала ковбасу?

В школі

— Що це є вітер?

— Повітря, що спішиться.

— Я подарувала новоженцям порцеляновий комплет на дванадцять осіб. А ви?

— Ситко на 24 особи.

— Подумай, наш приятель Осип виграв \$50,000 в тиждень по шлюбі.

— Відний хлопець. Він ніколи не мав щастя.

ЩО Є НА ПРОДАЖ У "СУРМІ"?

Коляди, наспівані хором Завігневича в Н. Й.	\$ 3.96
Альбом (10) рекордів проф. Кошниця	\$11.60
Альбом (12) рекордів хору "Думка"	\$ 9.00
Альбом весільних рекордів Гүменюка	\$ 9.00
Альбом (12) рекордів до танцю Олексина	\$ 9.00
Альбом (12) рекордів до танцю Снігура	\$ 9.00
Альбом (10) рекордів до танцю Авраменка	\$ 8.00
Альбом (4) рекордів "Запорожець за Дунаєм"	\$ 4.25
Альбом (3) рекордів дуетів (Полиняк і Сендс)	\$ 3.65
СВЯТОЧНА ПАЧКА на Різдвяні Свята: має 5 фт. найкращого Саратога меду, 2 фт. опиханої пшениці на кутю, 1 фт. маку, гриби, 2 свічки, стінний календар на рік 1950, книжечка про мед — все за	\$ 4.50

Все повище замовляйте в:

"SURMA" 11 E. 7th Str., New York 3, N. Y.

СТАЛІНСЬКА "ПОПОЗАГОТІВЛЯ"

ДІЯЛОГ

- Геллов, містер китаець!
— Сервус, пане канадієць!
— Ти з Краю?
— Та з Краю.
— А з якого?
— Діпівського.
— Айсі, ти був у кемпах?
— Я що, дурний? — В ніяких камп-
фах я не був, бом не військовий, тіль-
ки сидівав в лягрі.
— Приїхавесь бовтом?
— Теж щось? Чо бим сі мав бовта-
ти, приїхавем шіфов.
— А з Галіфаксу трином?!
— Та фе! Та колейов.
— Сіпіаром?
— А так, так. Трохи сопів.
— А давали вам у джермена до-
брий борт?
— Та де добрий. На цілий барак
тільки один і то брудний.
— Борт, то є брекфест, динер, со-
пер, лонч і то всьо.
— Та ж я кажу, що тото всьо.
— Айсі, я питаю, що тобі німець
давав їсти?
— Ага! Їсти. Ну, каву, зупу, гемю-
зу, гаферфльоки, але я все був ганц
голоден.
— А як ти любиш Канаду?
— Або то, Канада дівка?
— Айсі. Ти зі стишнія приїхав
гезди басом, чи стрітгаров?
— Яку з'їсти шинку? Яким басом?
Та я не музикальний!
— Вел. А маєш тут свій рум?
— Е, менш! Якби я мав рум! Ви-
пили б ми в двійку.
— Лесен бой, ти мусиш спікати
енглиш, бо пропадеш у тих контрах.
— Та не Лесин, а Миколин, а за
контракт, то не бійтеся, вже якое
відроблю.
— Ой, троблі з тобою, китаец, а
все через той диференц в лентгівчу.
Бай, бай.

"КОМАР" ТИЖНЕВИКОМ? ЗА ДЕШЕВШУ ЦІНУ?

Так! Це є ціл, яку перед собою поставило наше Видавництво, щоб сповнити бажання широких кіл наших Передплатників. За короткий час, який минув від часу відновлення "Комара", він знайшов собі дорогу до всіх верств української громади, став уже необхідним для своїх давніх і нових Друзів.

"...Прошу вислати мені негайно всі числа "Комара", які дотепер вийшли. Прошу Вас, щоб я не святкував Свят без "Комара"

Іван Кобрин, Англія.

"...Приєдную Вам 6 передплатників і бажаю, щоб "Комар" став якнай-скорше тижневиком..."

Василь Береза, ЗДА.

"...Посилаю Вам 4 нові передплати і 75 шілінгів моні-ордером. Хочу причинитися, щоб "Комар" скоро став тижневиком. Коли ці нові передплатники отримають "Комара", то я сподіваюся приєднати ще більше передплатників"

Павло Гевко, Сідней, Австралія.

Таких листів одержуємо багато кожного дня.

Місяці грудень і січень проголосили ми місяцями "Комара" В тих двох місяцях просимо наших Передплатників і Прихильників приєднати нам нових передплатників, поширити наш журнал, допомогти йому дійти до кожної української хати, щоб не було ні одної української Родини без радости і сміху, що їх кожного 1-го і 15-го приносить "Комар".

"КОМАР" — це найкращий дарунок для Ваших рідних і знайомих з нагоди Різдва Христового і Нового Року!

"КОМАР" в кожную українську хату!

**ПОШИРЮЙТЕ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!
ХТО "КОМАРА" ЧИТАЄ — ТОЙ ЖУРБИ НЕ ЗНАЄ!**

"КОМАР"

the only Ukrainian humorous journal published
semi-monthly in Canada and United States of America.
Publisher: I. Tyktor. Phone 591 419. Editor: M. Lewytsky.
834½ Main Street, Winnipeg, Man., Canada.

Subscription:

In Canada and United States: one year: \$3.00, 6 months: \$1.75,
Single copy 15 c., in Great Britain and Australia: one year £1|5|0,
6 months: £0|13|0, Single copy 1 Sh.; in other countries: one
year U.S.A. \$3.00, Single copy 15 c. Change of address 10 c.
Advertising rates furnished on application.

Address: "KOMAR" (I. Tyktor, Publisher),

"КОМАР"

Одинокий двотижневий український журнал в Канаді
й Америці. Виходить 1. і 15. кожного місяця.
Видає: В-во І. Тиктора Редагує: М. Левицький
Вінніпег, Ман., 834½ Мейн Стр., Тел. 591 419

Передплата:

В Канаді й ЗДА: \$3.00 на рік, \$1.75 на пів року, одно число 15 ц.
в Англії й Австралії: 25 міл. на рік, 13 шіл. на пів року, одно
число 1 шіл. в інших країнах \$3.00 ам. на рік. Поодинокое чис-
ло 15 ц. Зміна адреси 10 ц. Цінник оголошень висилаємо на
бажання.

P. O. Box 3597 St. B., Winnipeg, Man., Canada.